

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 29. julija.

Ko je pred petimi leti grof Taaffe vzel vladno krmilo v roke in ravnopravnost in pomirjenje narodov zapisal na svoj program, zavlada je velika radost po vseh slovenskih pokrajinah in dasi je vsak uvaževal ovire in težave nasprotujoče temu smotru, obračal se je vender z veseljem upom pogled v bodočnost in pričakovalo se je, da tako dolgo zahtevana in obetana ravnopravnost naposled res postane meso in kri in zadobi vidno obliko.

A pretekli so meseci, za meseci leta, mi pa smo ostali na nekdanjem stališču in dolgih petih let smo potrebovali, da smo dospeli do spoznanja, da vlada glede neodločnosti more tekmovali s Hamletom, da jej nikakor ni resna volja, zadovoljiti tej ali onej narodnej težnji, temveč da jej je glavni in jedini smoter ohraniti se in da v dosego tega smotra pri vsakej priliki poskuša vsako narodno vprašanje odstraniti raz dnevni red, namesto velikih političnih in narodnih strank pa naslanjati se na življe, ki nimajo prave politične podlage. V vsem dejanju vlade pogreša se vodilna državniška misel, vse prepušča se slučaju in vlade eneržija pojavlja se le

takrat, kadar hoče omejiti in skrajšati naša narodna prizadevanja, ali kadar kot umestno smatra, dati nam kak ukor.

Te naše nazore potrjujejo zadnji dogodki na Moravskem. Vladi nikdar ni bilo do tega, da bi ondu slovanskemu življu šla toliko na roko, da bi dobil prevago, temveč delala je le na to, da bi deželni zbor dobil tako lice, da bi ne bil ne nemšk, ne česk, ampak vladen. Ves svoj upliv porabila je jedino v to, da je s pomočjo veleposestnikov pristigla in paralizovala narodne stranke zmage v kmetskih občinah in v mestih. To se jej je tudi posrečilo, a na tak način, da z izidom gotovo ni posebno zadovoljna. Srednja stranka, katera naj bi imela odločbo v rokah, ter bila nekak regulator, nagnila se je vsled novega kompromisa deloma na levo stran, in vspešno delovanje v zboru postalo je nemogoče, ker sta potem obe stranki težili le na to, kako na kak prefrigan način dobiti večino v zbornici.

Razen nezanesljivosti srednje stranke pa je vlado jako nemilo dirnulo, da se volitev namestnika grofa Schönborna ni potrdila. Grof Schönborn je poleg Pražaka najkrotkejši poslanec v zboru moravskem in njegova izvolitev je prav za prav le izguba za česko stranko, ker bi sicer na njegovem mestu sedel odločen in v vseh vprašanjih zanesljiv narodnjak.

Izvoljen je bil v Ogerskem Hradišči, dasi je v tem volilnem okraju 96 uradnikov — volilcev, ki so po ogromnej večini proti njemu glasovali — kar svedoči, da vlada niti pri uradnikih nema upliva — z veliko večino in v popolnem pravilnej volitvi, a volitev njegova se vender ni potrdila, temveč odlagala in prekladala tako dolgo, da se je na zadnje ob najdaljši uri pred zaključkom zbora izročila verifikacijskemu odseku, kateri jo prinese v prihodnjem zasedanju zopet pred zbor.

Tolikokrat poudarjana spravljivost prizadela je vladi čuteč poraz, kajti, da je konečno obveljal Chlumeckega predlog, zgodilo se je samo zaradi tega, ker so se levičnjaki bali, da bi se zbor razpustil, ker je njih početje v merodajnih krogih napravo jako neugoden utis in je zavlada preverjenje, da bode treba za zrušeno vladno avtoriteto na Moravskem kaj storiti.

Polovičarska politika vlade ni si stekla na Moravskem nikakih lovorik in da stvar ne dospeje do skrajne meje, ni preostajalo drugega, nego zaključiti zbor, ne da bi bil le jedno važno deželno zadevo obravnaval in rešil.

Vse delovanje zavzemale so volitve, v neplodnih debatah preteklo je zasedanje deželnega zbora, ki odkar so upeljane neposredne volitve v državni zbor, itak že nema pravega delokroga, in sploh premalo oblasti v deželnih zadevah.

Ne bomo preiskovali, se li vitez Chlumecky z vlado le na videz bojuje, za kulisami pa z njo snuje nove načrte in naklepe, a strinjamo se popolnoma z Dunajskim dopisnikom v „Narodni Listy“, ki pravi, da je vse, kar se je na Moravskem od začelka, ko so se pričele volitve pa do zaključanja deželnega zbora vršilo in predstavljalo, le — „divina commedia“.

Trgovska in obrtna zbornica.

Dne 18. t. m. imela je trgovska in obrtna zbornica sejo pod predsedstvom g. Josipa Kušarja, v navzočnosti vladnega zastopnika c. kr. dvornega svetnika g. Rud. grofa Chorinskega in naslednjih gg. odbornikov: Ot. Bamberg, Iv. Baumgartner, Iv. Nep. Horak (podpredsednik), Alf. Ledenik, K. Luckmann, Mih. Pakič, V. Petričič, dr. J. Poklukar, Jos. Ribič, Fr. Sark in Jarnej Žitnik.

G. predsednik konstatuje sklepčnost zbornice, otvori sejo ter imenuje overovateljske zapisnika denašnje seje gg. Iv. Baumgartnerja in V. Petričiča.

I. Zapisnik poslednje seje se odobri.

II. G. zbornik Alf. Ledenik poroča o ukazu vis. c. kr. trgovskega ministerstva. Ta ukaz se glasi: „Poslanec pl. Pacher predložil je poslanski zbornici državnega zbora v 14. dan decembra 1882 po 90 drugovih podpiran predlog, s katerim se je zbornica povabila, naj sklene:

- Izda naj se poseben zakon, glaseč se, da mora vse blago, katero pride v trgovino v zaprtih zavitkih, tako, da se pri navadnem kupu njih vsebine ne prišteva, ne tehta zopet ter ne premeri, imeti na zavitku zaznamenovano množino na natanko razviden način, ter da je prodaja-

LISTEK.

„Der Kürnberg.“

Von Alphons Müllner, k. k. Professor.

Znani spisatelj „Emone“, tačas c. kr. profesor v Lincu na učiteljski, zbral je svoje, v „Linzer Volksblattu“ priobčene podlistke v posebno knjižico ter jih pod omenjenim nadpisom te dni poslal v dežel. „Kürnberg“ imenuje se gozdato gorovje blizu Linca, ob Donavi držeče od Bergheima do Wilheringa, polno prirodne lepote, obdano z zgodovinskimi spomini in zaslovelo tudi v slovstveni povestnici nemški, ko je leta 1862 slavni germanist Pfeiffer slovesni zbor Dunajske akademije znanostij vodil na Kürnbergski grad, tu noter poiskati pevca velike pesni Nibelunške. To poslednjo trditev je sicer doletelo mnogo kritike in ovrača jo v svojem najnovejšem delu tudi gosp. prof. Müllner, razpravljajoč v njem zgodovinsko, etnografsko in topografsko stran „Kürnbergskega vprašanja“. Devetindvajset strani debela knjižica daje odgovor k četveremu vprašanju, a to so: 1. Ali je iz srednjega veka kakov Kürnbergski grad, kjer bi bili prebivali

mogočni Kürnbergžani? Če to, kje pa? 2. Z ozirom na prvo vprašanje, kaj je s takó imenovanim „Gradom“ prav na vrhu Kürnbergskega gozda? 3. V kateri razmeri je Kürnberg, kolikor je imenovan po listinah, z našim Kürnbergom? In 4. Odkod prihaja ime Kürnberg in kaj pomeni?

Naše čitatelje utegne zanimati le odgovor k poslednjemu vprašanju, vsaj nam vidijo se zadnje strani tega delca važne dovolj, da jih priobčimo nekoliko na tem mestu. Druga vprašanja za nas Slovence nimajo kaj pomena; a čitatelju knjižice se priljubijo, ker gospod pisatelj jih rešuje igrave, v prijetni besedi in ker vpleta vanje poglede na slovansko zgodovino, tako n. pr. na turške tabore, kresove in straže.

Če pa gosp. prof. Müllner v tem svojem delu ime Kürnberg izvaja iz slovanske in nadalje z novimi dokazili podpre pozabljeno zgodovino slovansko, ali še posebe slovansko na Gorenjem Avstrijskem, to more zanimati slehernega, ki se ozira v davnost svojega rodú. Ime rečenemu poetičnemu gozdu blizu Linca, Kürnberg ni nič drugega, nego horn- ali hurnberg, kar se je pravatno tudi tako izgovarjalo, pozneje pa se premenilo, in ki pomeni le gora. To je torej nov spomenik staro-

slovanske naselbine na Gorenjem Avstrijskem, in pričal bode o njej, kar pričajo že poprej dognana krajevna imena: Ziemitzberg, Teichel, Piessling, Ostrowitz, Stodor, Windischgarten, Gleink, Sirning, Krems, Pöllach, Grebelich, Ruedling, Pröselsdorf, Trebeva, Zwettl i. dr. (Stran 28 ibidem.)

Gosp. pisatelj sklicuje se najprvo na dve listini, ki dokazujeta, da so po obeh straneh Donave, na severnem in južnem nje bregu, še v 8. in 9. veku prebivali svobodni, a tudi že podložni Slovani, predno so si nad deželo bili Bavarci vzeli gospodstvo. Prva listina pripoveduje, da je 777. leta Tassilo založil Kremsmünster z zemljo in ljudmi, mej le-temi z desetero slovanskimi družinami, nadalje za desetino s 30 Slovani „ad Todicha“, po tem z ozemljijem, katero so Slovani brez dovoljenja vojvodovega pod „Todicha et ad Sirnicha“ preorali. — Še važnija pa je listina z leta 827. Ona namreč pravi, da vladika Hito Brizinski in grof Viljem nalog imata, postaviti mejnike župniji Buchenau; v njej stoji: Oznamenba dogovora, ki sta ga s Slovani sklenila Hito vladika in Viljem, nadalje, kako je grof Viljem za prave mejnike povpraševal pri najstarejših možeh Bavarcih in Slovanih („inter uetustissimis uiris Baiouuariis

lec pod regresom proti pošiljavcu odgovoren, da je vsebina prav naznanjena;

b) naj se za izdelke tekstilne industrije, kateri se tržijo v motkih (štrenah) in pri katerih je naznanilo množine praktično nemogoče, določi postavna dolgotrajna štrna, katera bi ugajala tržnim potrebam posamičnih vrst blaga;

c) naj se v kazenski zakonik vzprejme določba, glaseča se, da po producentih ali prekupnikih izvršeno zavijanje obrtnih izdelkov, katero ima namen po svoji kakovosti in zvršbi, kupujoče občinstvo zapeljati, se kot goljufija kaznuje;

d) vlada se pozivlje, da se v zmislu avstro-ogerske cariuske in trgovinske zveze sporazumi s kralj. ogersko vlado, da ta predlogoma a) in b) jednake postavne predloge tudi v ogerskem zastopu na dnevni red postavi.

Gospodarski odsek državnega zbora, kateremu se je oni predlog izročil, je postavil pododsek, da se posvetuje o predlogu, in ta pododsek je predložil že gospodarskemu odseku svoje poročilo.

V tem poročilu se je pododsek izjavil, da se soglašala s predlogom a) ter je dotični postavni predlog poslanca Pacherja, naj se naznani množina pri blagu, katero se trži v zavitku, priporočal, naj se predloži zbornici.

Glede predloga b) je poudarjal pododsek gospodarskega odseka, da ta zakon zahteva konkretno rešitev različnih tehničnih predvprašanj, ter dalje zahteva pri izvedbi, osobito glede prometa z inozemstvom natančno poznanje dotičnih odnošajev in veliko previdnost pri formuliranju njegovih določeb. Pododsek se je torej zadovoljil v tej točki s tem, da je postavil nekatera vodilna načela ter jih odel v obliko resolucije, po kateri bi se, ko bi jo vzprejel odsek in poslanska zbornica, zahtevalo od vlade, da izdela zakon. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 29. julija.

Dunajski listi poročajo, da se vlada prizadeva napraviti nekaj kompromis v **štajerskem** veleposestvu ob prihodnjih volitvah za deželni zbor. Polovica kandidatov bi se vzela iz nemških liberalcev, polovica pa iz neke srednje stranke, katera bi se še le osnovala. Iz poslednje stranke bi se potem imenoval deželni glavar. Kar se nas Slovencev tiče, nas ta kompromis niti ne straši, pa tudi ne veseli. Naj bodo izvoljeni nemški liberalci ali pa kandidati srednje stranke, je za nas pač vse jedno. Dogodki na Moravskem so nas dovolj prepričali, da nas Slovane srednja stranka ravno tako sovraži, kakor nemško-liberalna. Nam bi bilo samo pomagano, če odločni konservativci, združeni s Slovenci v deželnem zboru zadobe večino, in če je vladi res kaj ležeče na narodnej enakopravnosti, delati bi morala na to, da se doseže taka večina, če je to mogoče s postavnimi sredstvi. Mi mislimo, da je to mogoče, če vlada le pokaže, da hoče tako večino imeti, in zabrani uradnikom agitovati za nemške liberalce.

V nedeljo se je zaključil **moravski** deželni zbor, ne da bi bil kaj važnega sklenil. Še celo vseh onih volitev, proti katerim se je ugovarjalo, ni verificiral, ampak stvar odložil na sledečo sesijo. Nekaj posebnega se je pa opazilo pri teh obravnavah. Vlada se je na vso moč prizadevala, da bi zavlekla

verifikacije. Kako drugače se je pa lani postopalo v kranjskem deželnem zboru, ko je šlo za verifikacijo volitev poslancev kranjskega veleposestva. Na vso moč se je pritiskalo na poslance, da se te volitve takoj verificirajo, četudi je nek vladni prijazen poslanec sam priznal, da stvar ni bila dosti jasna. Stavilo se je tedaj baje celo kabinetno vprašanje. Kako je neki to, da vladni organi imajo o tej stvari v raznih deželah tako različne nazore?

Na ukaz **hrvatske** vlade je devet slušateljev pravoslavja, kateri so se udeležili shoda, ki je bil 13. t. m., izključenih za zmirom z Zagrebškega vseučilišča. Poleg tega se je pa še storilo več drugih naredeb nasproti dijakom.

Vnanje države.

Kakor je „Rassegna“ izvedela, misli **papež** v prihodnjem konsistoriju imenovati trideset škofov, med njimi več inozemskih in kreirati deset novih kardinalov.

S koncem julija poteče obrok, katerega je stavila **Francija** Kitaju, da dá zadostenje za prelomenje Tientsienske pogodbe, in tedaj se bode odločilo, ali se stvar mirno poravnava, ali se pa začne boj med tema dvema državama. — Časnik „Gaulois“ prinesel je vest, da ministerski predsednik Ferry ob počitnicah potuje v Nemčijo in se misli sniti s knezom Bismarckom. „Figaro“ pa že priporoča, da se razdere aljanca z Anglijo in sklene zvezo z Nemčijo. Ta list dokazuje, da skuša Anglija le škodovati Francozom, Nemčija pa celo pospešuje njih koristi, kar je pokazala na poslednji egiptovski konferenci. — Vest o aljanca Francije z Nemčijo se pa nam jako čudna zdi, kajti le predobro je še v spominu velike večine Francozov Sedan, in tudi je še občno znano, kako so francoski listi napadali pokojnega Gambetta, ko se je govorilo, da je pri neke priložnosti se bil podal v Nemčijo in imel pogovor z nemškim kancelarjem. Če bode Ferry začel se bratiti z Nemci, bode najbrž kmalu odvladal na francoskem. Najbrž pa v francoskih vladnih krogih na kako aljanca z Nemčijo še nihče niti ne misli.

Vse velevalisti se mislijo ustaviti **Turčiji**, da bi odpravila inozemske poštne urade, in so že poslale svojim poslanikom v Carigradu instrukcije v tem smislu. Tudi na odpravo kavasov ni misliti, tem manj ker se je nedavno rušila eksteritorialiteta ruskega poslaniškega poslopja po turških policistih in je predvčeraj na Carigradskih ulicah bil oropan blagajnik ruskega poslanstva. Sicer pa tudi velevalisti neso pozabile, da sta pred nekaterimi leti bila v Solunu ubita dva konzula, tretji si je pa jedva življenje rešil. Zato se pa Turčija zaman prizadeva, da bi zastopnikom tujih držav odtegnila to varstvo.

Predvčeraj je bil velik meeting v Manchesteru, ki je ostro obsodil postopanje **angleške** zgornje zbornice. Tega shoda se je udeležilo rad 80.000 ljudi. Bright je predsedoval; marquis Hartington je tudi bil navzočen. Ta je grajal postopanja zgornje zbornice, a agitacije za reformo zgornje zbornice se mu pa ne zde umestne, kakor se je izjavil. Bright je pa rekel, da ima ta shod namen prisiliti zgornjo zbornico, da jeseni vsprejme volilno reformo. Naposled se je vsprejela resolucija, ki odločno protestuje proti omenjenemu sklepu zgornje zbornice. — Poleg tega se je pa zgornja zbornica, in z njo konservativci, s tem zamerila Ircem, da je zavrgla zakon o načinu izvolitve ubožnih očetov za Irsko. Zato irski volilci po angleških mestih pri prihodnjih volitvah najbrž ne bodo volili konservativcev.

Dopisi.

S slovenskega Štajerskega 27. julija.

[Izv. dop.] (In zopet §. 13 obč. sodnijskega reda.) „Potem se tudi vrne zaupanje hvaležnega

naroda, kateri sedaj ne more zapopasti, zakaj bi samo jedini on še moral izjema biti med drugimi bratovskimi državljani, toraj ga vedno navdaja strah pred narodnim poginom.“ Ta zaupljivi stavek zapisal je blagi dr. Razlag, pisec leta 1870 o „zgodovini prvega slovenskega plačilnega naloga po zaukazu pravosodnega ministerstva od 18. julija leta 1859 št. 130 drž. zak.“ In ko bi blagi domoljub Razlag vedel, kako se dan danes z našim slovenskim jezikom v njegovej milej ožjej domovini ravna, gotovo bi se obrnol v mrzlej gomili, ne hoteč zopet priti na ta grešni svet. Da, žalostna prikazen in ozbiljen položaj je to! Uverjen sem, da se vsaki pravi domoljub bori z veseljem za pravice svojega otožnega naroda, a videč, da ne pribori čisto nič, ter da tisti, ki so v prvej vrsti poklicani, boriti se za svete pravice svojega naroda — izimši malo številce — storijo le malo, oziroma nič. Neso sicer dolžni ti moške dajati računa dopisnikom, a dolžni so ga dati narodu, ki ga zastopajo. Kdor pa hoče zastopati jedino le svojo domovino od Save do Krasa, tak mož je kratkovidnež, on ni pravi Sloven in tudi ni vreden zastopati našega naroda. Potem pa pride tista Ljubljanska oficijozna pijavka, hoteč izsesati najboljšo krv iz krepkega telesa, ter bobneč svetu o velikih „dobrotah“, katere smo Slovenci v teku zadnjih let vsprejeli!

In dalje pride na vrsto prava mōra za nas Slovence, t. j. uradniška fakijsnost in njih krivo tolmačenje postave in naredeb. Ali hočemo omeniti §. 13 s. r., katerega uradniška fakijsnost suče, kakor dračje? Najnovejša naredba najvišjega sodišča je od 1. julija t. l. št. 7555, zove se namreč: „Unter Hinweis auf den § 13 der G. O. und die Hofdekrete vom 6. Oktober 1783 Z. 197 und 13. Februar 1795 Z. 217 J. G. S. mit dem bedeuten zurückgestellt, dass es ihm freisteht, den revisionsrecurs gegen die erledigung des k. k. oberlandesgerichtes vom 16. April 1884 Z. 5367 binnen 8 tagen in deutscher sprache einzubringen.“ Tak odlok dobila je te dni slovenska stranka. Poudarjati mi je, da najvišje sodišče ni dosledno, kajti danes vsprejme slovensko ulogo, jutri jo zopet odbije a limiae, ker je slovenska ter ignorira vse justičnega ministra naredbe. Ni mi razpravljati, kdo ima soditi o jeziku, v kojem se imajo vršiti obravnave in pisati pisma v sodnijskih pisarnah, a to je gotovo, da fakijsni uradniki najvišjega sodišča gotovo ne. Zategadelj hoče staviti vrli in neustrašljivi boritelj B. Rvič — za podpise dotične interpelacije se ve da treba bode potrkati tudi pri severnih bratih Čehih — na justičnega ministra vprašanje: „Je-li njemu znano, da se njegove, kakor tudi poprej glede rabe slovenščine izdane naredbe pri sodiščih na spodnjem Štajerskem, osobito pa pri najvišjem sodišči v Beči prezirajo, in če mu je znano, kaj misli ukreniti, da zadobi slovenščina pri sodiščih tisto veljavo in pravico, kateri jej gresti po izdanih zakonih in naredbah.“ — Želeti pa bi bilo, da bi v tem tako važnem vprašanju postopali ne le naši slovenski poslanci složno, temveč naj bi iskali pomoči pri sorodnih bratih Slovanih, kajti preverjeni smo, da jih v tej stvari podpirajo vsi slovanski in tudi nemški konservativni

et Sclauaniis“), konečno da je listino podpisalo dvaintrideset Nemcev ter jedenindvajset navzočnih Slovanov (str. 25 ibid.).

Taki dve listini brez dvojbe napotita mislečega človeka, da se jame ozirati po krajih, kjer so prebivali Slovani in zasledovati imena, ki bi utegnili biti slovanska. Tudi gora Kürnberg, tolikanj vrstna po svoji leži in dolgosti, morala je imeti svoje ime, predno je iz slovanske posesti prešla v nemške roke. Beseda Kürnberg je tisto slovansko ime, dasi več nema pravotnega, slovanskega lica. Starejše oblike tega imena so z vrstjo naslednje: churnperch c. 1130, potem Churnberg 1286, Chvernberch 1346, Chürnberch 1349, chorinperge c. 1140, tudi Curinberg 1196, Kurnperg 1296 in druge. Učeni cesar Maksimilijan navede za to goro ime Carnus mons, češ da je iz tega nastalo ljudsko imenovanje Cornperg, Carnberg (str. 16 in 23 ibidem). Gospod prof. Müllner razkroji te imena na dve polovini: prva je churn, chorin, Curin, Corin, celo quorin, druga pa vedno slōve perch, berch, perge, berg ter zmirom jasno znači sedanji Berg gora, mons). Prva sestavina, trdi gosp. pisatelj, dá se pa izvajati iz besede slovenske gora, češke hora, horny, hury in hurka, hornice in

hořany, in iz slične besede v slovanski sploh. Churn, Chvern v najstarejših listinah je naravnost razlagati iz severnoslovanske oblike hury, pisavo Corn in cuorn skoroda iz gorotanske gōre. Za cesarja Maksimilijana je narod utegnil rabiti še obojno obliko, ker cesar piše Cornperg in Kornberc (str. 27 ibid.). Ko so si Nemci osvojili zemljo in narod, čuli so za sedanji Kürnberg imenovanje hury ali gora in hora, zvedeli tudi, da to pomenja njihov Berg, in dodavši le-to besedo k hury, zdéli so ime huryberg (gora-gora, mons-mons) in z utaknenim N-om hurynberg in harnberg. Glasovna premenjava je iz tega v nemškem ustilu napravila Curn-, Corn- Kurn- Kürnberg. Tako nekako se je godilo tudi štajarskemu Pohorju (Pogorju), katero je Nemec krstil za Bachergebirge (= gora-gora, mons-mons), tako tudi dolenskim Gorjancem, po nemški Gorianzengebirge (str. 28 ibidem). Tako pride g. prof. Müllner do sklepa, da je Kürnberg slovanskega rojenja s pomenom gora, da torej tudi ime razodeva gorovja tega nekdanje, slovanske posestnike. Le-ti pa so podlegli Bavarcem, ker: „Dasitudi je gospodarska kultura Bavarcev le malo boljši bila mimo slovanske, vender jim je njihov značaj, njih politično-vojinska organizacija in konečno njih kršćan-

stvo, to vse vkupe pripomoglo do neomajne pre-mage“ in od druge strani „so se samostane, te prave trdnjave kršćanske omike in gmotne kulture, bolj in bolj udomačevali na slovanski zemlji“. (Otto Kaemel: „Anfänge deutschen Lebens in Oesterreich, Leipzig 1879.)

Toliko iz zanimljive knjižice. Gosp. pisatelj in založnik sam želi, da se še kdo drugi oglasi pri razlaganju imena Kürnberg. No, nam se dozdeva, da bi razlaga imena Churnberg etc. iz podstave Krn bila pravilniša, ki tudi odgovarja topični kakšnosti tistega gorovja. (V knjižici sami stoji: „ein gegen Wilhering steil abfallender Bergrücken.“) Slovkó rē so morali korotanski Slovenci nekdanj izgovarjati kot ur (Rusini rē izgovarjajo kot or, čorný-črni), ker so nemški letopisci imena: Krka, Krčica, Krnuz zapisovali v oblikah: Kurka, Kurtziza, Kurnitz, a pozneje: Gurk, Gurtziz, Gurnitz. Glasnik „n“ v besedi churn spada k deblu in tja prišedši Nemci so ga morali čuti, drugače bi ga ne bili pisali. Iz podstave gora, hora, dialekt. gura, huri ni mogoče dobiti oblike: churnberg, marveč gorberg, horberg; tudi se srednjoletinski ch ni izgovarjal kot nemški: ch, nego kot: k. M.

poslanci. To se mora doseči, doseči pa se dá le v zdajnjem položaji, kajti ko bode Taaffe-jeva vlada močnejša, oziroma njena posredovalna, nam neprijazna stranka, potem bode glasove naših poslancev še lažje prezirala, nego danes, in potem ne dosežemo nič več. To bi morali naši gg. poslanci tudi vedeti.

—c.

Z Dunaja 26. jul. [Izv. dop.] (Drobnosti.)
Te dni vrši se v Lipskem slavnost zveznega streljanja, pri katerem so posamične dežele nemške zveze mnogobrojno zastopane, tudi mestnemu zastopu Dunajskemu zdelo se je ne samo primerno, temveč obligatno, da se imenovane slavnosti po deputaciji pod vodstvom podžupana dr. Prix-a udeleži. Mestni očetje sicer dobro vedó za vsako leto naraščajoči primanjljaj v mestni blaginji, a ta neugodnost ni ovirala običnega sklepa, da se na vsak način na mestne stroške odpošlje deputacija v Lipsko zagotavlja nemške sobrate, da je Dunaj še „kerndeutsche stadt“. Dr. Prix prinesel je v Lipsko bratski pozdrav z Dunaja ter v svojem govoru poudarjal: „Če tudi smo politično ločeni, po jeziku pak smo jeden narod, ki ima važno nalogo v skupni zvezi postopati z vsemi sredstvi proti pretečemu slovanskemu življu; Dunaj, ki ga tukaj zastopam, si je v zvezi z neavstrijskimi Nemci svoje važne naloge svest in storil bode vse za ohranitev svojega čisto nemškega značaja.“

V tem smislu vršili so se tudi drugi govori, katerih esenca bila je javno ofenziva proti skupnemu sovragu — Slovanu. Po poročilih tukajšnjih listov bilo je pri tej priliki veliko objemanja in poljubovanja in drugi dan tudi dosti „mačk“, kajti izpilo se je samo prošlo nedeljo na slavnostnem trgu nad 600 hektolitrov piva; koliko vina, rakije in koliko vsled preobile pijače navdušenih Nemcev poleglo je po jarkih in drugih zakotjih, poročilo ne zna; toda nekaj onemoglih je že moglo biti, ker je član Dunajske deputacije g. G. prišel šepast domov,

Na pošto postajo v 10. predmestji (Favoriten) hodila je več tednov lepa, mlada ruska gospica po listine, ki jih je dobivala iz Švice in Ruskega pod anonimnim naslovom v poste restante oddelku. Redarstvo slutilo je v tej krasotici nevarno nihilistino ter učinilo polagoma na tihem vse, da jo dobi v svojih mrežah. Trije detektivji ležali so več dni v prostorih poštne urada pod mizami in v omarah skriti, da jo, ko hitro pride na pošto, na migljaj dotičnega uradnika odvedejo v preiskavo. Toda od tistega časa, kar so redarji pod mizami na lovu, ni elegantne gospice več — izginila je. Sluti se toraj, da jej je kdo pretečo nevarnost naznanil ter nameravane nakane redarstva preprečil. — In kdo ne bi pomagal, če tudi nezakonito idealu moških src!

Zdravstveni svet našega mesta neumorno deluje, da zabrani — kolero; do sedaj ljudski glas več za sporadične slučaje, toda takoj se oficijelno dementuje ter objavi za solničarico, katera je posebno iz vrste delalcev tirjala veliko žrtev; bogatinov itak ne dobi v roke, kajti oni so sedaj v senčnatem vrtu na svojih vilah v Baden-u, Vösslau-u itd.

Za gledališki vlak v zlato Prago se tukaj živječi Slovenci mnogo zanimajo, škoda le, da so večinoma dijaki odšli domov; kar jih je tukaj ostalo, potrudili se bodo na južni kolodvor, da domače goste vsprejmo na severnega. Dobro bi toraj bilo, naznaniti v „Slov. Narodu“ o svojem času prihod vlaka na Dunaj. —

Toraj g. Thomanna, c. kr. adjunkta v Radečah pri Zidanem-mostu, so dejali v penzijo, da se odpošlje na lavorikah svojega 40letnega trudopolnega delovanja. Obžalujem, da se to jeseni ni zgodilo, ko je ajdovica malo ceneje. Prislovica pravi: Sad ne pade daleč od debla, — če je to res, onda imamo še veliko (!) pričakovati od njegovega sinu, tukajšnjega jurista, ki se slovenskih dijakov danes ogiba rekoč: Ich conversire nicht mit Krainern, sondern bin Mitglied der Burschenschaft Germania.“ Pa kaj čenčam o njem, katera nobeden ne išče; rajše bodem o penzioniranem Thomannu še katero povedal o priliki. —

Layos.

Iz Ljubljanske okolice 25. julija. [Izvirni dopis.]

Prišel je domov-ves zaspan,
Ko mežnar odzvonil je dan.

Baš taka se je morala goditi „Slovenčevemu“ dopisniku, poročujočemu v 166. številu omenjenega lista od 21. t. m. o okrajnej konferenci učiteljev Ljubljanske okolice. Z ozirom na ta kaj jednostranski in kaj površni dopis, dovoljujem si v svojem poročilu o tem zborovanju pojasniti tudi hibe omenjenega poročila, katerih resnici na ljubo zamočati ne morem.

Naša konferenca vršila se je res 16. t. m., toda bilo je to v sredo, ne pa v torek, kakor naš dopisnik meni. Točno ob 10 uri (ne pa ob devetih) je otvoril skupščino g. c. kr. okr. šolski nadzornik Levstik ter si volil namestnikom nadučitelja gosp. Borštnika iz Šmarja. Temu sledila je 3. točka dnevnega reda, ki so glasi: Pokaže naj se z vajo v mišljenji in z uporabo primerne berilne vaje v „Drugem berilu“, kako bi se učencem pojem pridevnika na lehkó umeven način razložil. G. Ušenišnik — Šiška — je z 10 učenci razpravljal to svojo nalogo, in odkrito rečeno, da smo se več nadejali, kakor smo slišali. Otrokom, kojim razlagamo pojem pridevnika, pač še ni treba vedeti o „čegavostnih pridevnikih. Tudi glede berilne vaje bi bilo želeli, da se rabijo berila iz prirodoznanja. Pridevniki, ki nam kažejo kakovost živalij ali rečij niso toliko abstraktnega pomena kot oni, ki nam kažejo duševne človeške lastnosti. Tedaj berilna vaja „Čuti“ tudi ni bila prav srečno izbrana. Jaz bi bil zbral berilne vaje kakor „Mačka“, „Miš“ itd. — „Slovenčevemu“ dopisniku pa bi svetoval, da naj za prihodnje, če ga bo še mikalo o učiteljskih shodih poročati, prestavlja posamične točke dnevnega reda tako na slovenski jezik, da bodo vsaj po pomenu jednake nemškemu originalu. Na rovaš stalnega odbora nikakor ne gre takih ko zlov streljati, kakor jih ravno v Slovenčevem dopisu ne manjka.

Neumevno pa mi je, kaj je hotel povedati gosp. poročevalec pisoc: „O čutih razpravljati pridevnike lastnosti je težavno delo itd.“ Da, da, pri takem logičnem nestvoru pričakovati moramo še bujših nekonsekvenc.

Okrajno skupščino počastil je tudi g. c. kr. okrajni glavar kot predsednik okr. šolsk. sveta s svojo navzočnostjo. Žal, da mu čas ni dopuščal muditi se dlje časa mej nami. Govoru njegovemu katera je končal spominjaje se na bivanje Nj. Veličanstvu mej nami, sledili so „slava“ klici.

Poročilu nadzornikovemu o stanji, disciplini in napredku naših šol, sledil je govor kmet. učitelja g. Pirca.

G. Pirc delegiran po dež. šolskem svetu govoril je splošno o kmetijskem nauku v ponavljavnih šolah.

Nauk naj bode bolj praktičen; seveda pri tem teoretičnemu nauku tal izmakniti ne smemo.

Učiteljem na deželi priporočam satje-zelenjado in cveticorejo. — G. Črne opomni, da se baš v ponavljanih šolah, in za to je odmenjen kmetijski nauk, teoretični nauk opustiti ne more, baš ker so učiteljem le zimski meseci na razpolaganje, ko ni mogoče v šolskem vrtu praktično poučevati. Slovenčev g. dopisnik pa je zasuknil to stvar čisto drugače, in neradi moramo opomniti, da smo zapazili pri g. sotovariši še neko drugo slabo lastnost, ki se vleče kakor rudeča nit po vsem poročilu in in nam je ni treba tu posebej imenovati. Poročilo njegovo nam slika to točko s tako temnimi bojami, da bi bil slehern primoran misliti: Bog zna kakih nedostatkov se je storil dolžnega g. Črne, da pričanja Slovenčev dopisnik g. Pirca tak parlamentaren triumf nad učiteljem, poročevalčevim sodelnikom. — Načelnih nasprotstev ni bilo mej omenjenima gospodoma; g. Pirc poudarjal je prakso, a g. Črne zagovarjal je prisiljen teorijo, katera naj se seveda praksi takoj umakne, kadar topli pomladni dnovi to pripuste.

G. Krmavnerjevo poročilo „o nasvetovanji učnih knjig za prihodnje šolsko leto“ se vzprejme. Knjige naj ostanejo iste, kakor minulo leto, kajti stariši na deželi nemajo toliko denarja in ga tudi dostikrat dati ne hoté, da bi si otroci kupovali vsako leto druge knjige.

G. Črnetova razprava „o uzrokih slabega šolskega obiskovanja“ bila je po vsem izvrstna. Kot glavne uzroke slabega šolskega obiskovanja je naštel: 1. nevestnost kr. šolskih svetov; 2. popustljivost okrajnih šolskih svetov; 3. mlačnost učiteljev; 4. napačna razdelitev šolskih okrajev; 5. mržnja ljudstva do šole.

V bukvarničnem odseku ostanejo lani izvoljeni gg.: Adamič (predsednik), Govekar, Gregorin, Krmavner, Podkrajšek.

V stalni odbor so voljeni po listkih gospodje: Borštnik, Črne, Govekar, Gregorin, Krmavner.

V deželno učiteljsko konferenco sta bila voljena po listkih gospoda Govekar in Papler; prvi s 15 glasovi absolutne, a slednji z 11 glasovi relativne večine.

Knjige za nakup učiteljskeje bukvarni nasve-

toval je g. Podkrajšek in reči smemo, da bo s temi novimi deli zdatno povečana vrednost knjižnice. Nakupili se bodo razen nekaterih nemških del: Jurčičevi zbrani spisi, Narodne biblioteke I. serija, vsa dela „Glasbene Matice“ z dostavkom, da ostane bukvarna tudi na dalje ud tega društva. G. poročevalcu v „Slovenca“ zdelo se je ta razprava „krajša“. No, če je tako, naj bi bil pa on kaj povedal; radi bi ga bili poslušali in tudi nasvetovano odobrili za nakup, če bi bilo denarja vredno. Toda nam se zdi, da razprava ni bila tako kratka, kajti čutiti je bilo, da so gospodje učitelji predlog gosp. Podkrajška, da naj postane knjižnica utemeljiteljni član „hrvatskega pedagogično-književnega zbora“, kar a priori zavrgli. Bog zna, zakaj?!

Od posameznih nasvetov omenim naj tu le dveh; g. Podkrajškovega, da naj se na večrazrednicah upelje alterniranje, kjer je le mogoče — se ne vzprejme, in pa g. Črnetovega, da se pošlje sl. dež. zboru Kranjskemu peticijska za zboljšanje učiteljskih plač po deželi. Vzprejeto. — Jaz ne vem, da bi bila ta dva predloga, posebno g. Črnetov, tako „nevažna“, kakor ju obsoja „Slovenčev“ dopisnik! Vsaj se sedaj vedno to in le to po vseh slovenskih listih in pri vseh učiteljskih shodih poudarja. Toda kaj hočemo, g. dopisnik le omenja, da so se stavili „manj važni“ predlogi. Mogoče je bilo važnejše kosilo, katerega niti pozabiti ne more: vsaj je posvetil njega opisu celo sedmino vsega dopisa!

Domače stvari.

— (S Koroškega) dohajajo ugodne vesti. V Velikoveci je naša zmaga gotova in prodrla bosta oba naša kandidata gg. A. Einspieler in Fran Muri od Jezera. Da se je v starodavnem Korotanu obrnilo na bolje, k temu je prav veliko pripomogel „Mir“, katerega podpirati je torej dolžnost vsega narodnjaka.

— (Nevednost ali zloba?) Odposlali smo včeraj brzojavko s popolnem točno in razločno pisanim napisom: Slovenji Gradec Stari trg. A brzojavka romala je v Nemški Gradec, od koder nam je danes zjutraj došel odgovor: „Adressat unbekannt“, za kar smo morali še 24 soldov doplačati. Prav radi bi znali, kako se more v Slovenji Gradec namenjeni telegram poslati v Gradec in kaj je sploh učinkovalo, da se je ravnalo proti volji odpošiljatelja?

— (Velike vojaške vaje na Gorenjskem) prično 25. avgusta. Vojaštvo bode razvrščeno po sledečih krajih: V Kranji: poveljstvo 28. vojaške divizije in poveljstvo 56. brigade (general Groller pl. Mildensee) poveljstvo 97. pešpolka kralj Milan in od 97. pešpolka poldrugi batalijon, drugi oddelki tega polka pridejo na Huje, Klanc itd., jeden eskadron ulanskega polka kralj Sicilijski št. 12 in jedna baterija 12. topničarskega polka baron Hartlieb in sanitetni oddelek. V vasi Brezje: Poveljstvo 55. brigade (general Weikhart), poveljstvo 7. pešpolka baron Dahlen in jeden batalijon 7. pešpolka, drugi trije batalijoni 7. pešpolka so razdeljeni v Gorenjih in Dolenjih Dupljah, Žiganji vasi, Goričah itd. 17. pešpolk baron Kuhn imel bode poveljstvo v Predosljih, batalijoni pa bodo razdeljeni v Predosljih, Orehovljah, na Rupci itd. 19. lovski batalijon iz Trsta pride v Stražišče skupaj z jednim eskadronom ulancev. Batalijon (Mobilbataillon) 47. pešpolka baron Lützelhofen, kateri je nastanjen sedaj v Celovci, pride v Naklo. 24., 25. in 72. brambovski batalijoni bodo združeni v jeden brambovski polk, kateremu bode poveljeval tukajšnji brambovski podpolkovnik g. Schwara in ta polk bode nameščen na Mlakah, Kokreci, Teneiši, Trsteniku itd. Vsega skupaj bode zbranih 17 batalijonov pešcev, in ker bodo poklicani tudi rezervisti in brambovci k svojim oddelkom, bode zbranih na Gorenjskem do 10.000 pešcev, štirje eskadroni ulancev (400 mož) in štiri baterije s 16 topovi, topničarskega polka baron Hartlieb št. 12. Glavno poveljstvo čez vso vojaštvo imel bode korni poveljnik F. Z. M. baron Kuhn, kateri pride prve dni septembra, bode stanoval v Kranji in se mudil pri vajah kakih pet dni. Vaje bodo trajale do 6 septembra. Glavni prostor za vaje bode okoli Kokre.

— (Tombola) bila je preteklo nedeljo „pri Lovrenci“ v Šiški. Čisti donesek bil je namenjen vdovam oziroma soprogam na Žabjaku za prtihi anarhistov.

— (V Čabru) bode v 5. in 6. dan avgusta sestanek vseh meščanskih in ljudskih učiteljev in

učiteljice hrvatskih iz Reške županije in iz mesta Senja. Pri tem sestanku bode prisotnih nad 100 učiteljev, pretresovala se bodo razna pedagoška vprašanja, kazalo in razlagalo se bode praktično čebelarstvo, v graščinskem ribniku pa umeteljno ribogojstvo. Ker je Čabar tik slovenske meje in je velekoristno, da kolikor možno občujemo in se spoznavamo z brati Hrvati, opozarjamo ob hrvatske meje stanujoče učitelje, posebno one v Ložkej dolini, na ta shod, ki bode v marsičem zanimljiv in poučljiv.

— (Pri c. kr. vojaškem oskrbovalnem založišči v Ljubljani) vršile se bodo dne 6. avg. t. l. ob 10. uri dopoldne zopet ponudbe o oskrbovanji in zalaganji s senom in slamo za postaji Ljubljano in Rudolfovo za čas od 1. septembra 1884. do 31. avgusta 1885, in sicer pod pogoji v „Laib. Ztg.“, št. 150 t. l. razglašeni.

— (Cvetoča jablana.) Na vrtu posestnika g. Lovra Verbiča v Borovnici razcvetela se je letos v drugi mlada jablana. 25. t. m. pokazali so se lepi beli cveti v pomladnej krasoti. Nič veseli pa nismo drevesa, ki nam o sv. Jakobu kaže le svojega cvetja kras, a ne pade od njega niti piškavo jabelko. Sicer je pa mogoče, da ima drevesce najboljšo voljo odškodovati posestnika še letos, če tudi ne pravočasno — s sladkim ovočjem. Da bi ga le mrzli jesenski dnevi mej tem ne prehiteli.

— (Književnost.) Doposlalo nam se je delo, važno za slovansko zgodovino s tem-le nadpisom: „Kam se podéli z historie zmizeli Markomané a Kvádi?“, („Kam so došli iz zgodovine zginevi Markomanci in Kvádi?“) Pisatelj Karel Sicha, odsluživši dekan in tačas beneficijant v Eggenburgu blizu Gradca, razkazuje v tej, z zgodovinskimi podatki zelo založeni češki knjižici pota in pojave Markomanov in Kvadov v povestnici ter pride do sklepa, da to so Čehi, Moravci in Slovaki v starih markomansko-kvadskih naselbinah. Da so Markomani in Kvadi bili Slovani, to mnenje je v „Matice Slovenske“ letopisu pred leti utemeljeval tudi gospod Davorin Terstenjak. Sichovo delo, ki založeno stoji 65 novcev, priporočamo našim zgodovinarjem in slehernemu Slovancu, ki se povprašuje: „Kde domov māj?“

— (Drugačne puške za avstrijsko vojsko.) V kratkem bodo štiri polke pešcev in več kompanij strelcev oborožili z boljšimi Werndl-vimi puškami, da tako poskusijo dodani jim ponavljalni mehanizem, ki ga je izumil lajtnant Karel Krnka v 36-em peškem polku. Dosedanje poskušnje z novim mehanizmom so se dobro obnesle, in dá se z lahka prirediti k Werndl-vim puškam, ki jih imajo vojaki tačas v rabi.

Razne vesti.

* (Rusk pregovor.) „Predno greš v vojno, moli jedenkrat; predno se podaš na morje, moli dvakrat; predno se oženiš, moli trikrat. V Ljubljani naj pa marsikateri urednik, predno piše kaj za svoj list, moli štirikrat.“

— (Grof Branicki.) Grof Konstantin Branicki, kateri je nedavno v Parizu umrl, je imel v Ukrajini velika posestva in je zapustil malenkost 40 milijonov frankov premoženja. V francoske stolice je preživel največji del vsega leta s svojo družino. Njega dni bil je tudi v Algiru na lovu, kjer je več levov sam usmrtil. Od 1848 leta dalje preselil se je stalno na Francosko in bil tudi prvi ustanovitelj kreditnega društva „Foncier“. Po končani Krimski vojni, katere se je tudi Branicki udeležil, se je pofrancosil in bil s častno legijo dekoriran. Za časa vojne leta 1870 in 1871 daroval je 500.000 frankov za francoske ranjence. Prišel je tudi velikansko slovstveno delo „Slavjanski narodi“, katerega je pa le prvi zvezek zagledal luč sveta. Res škoda, da mož, kateri je imel ne le duševno zmožnost, ampak tudi preobilo za tako delo potrebnega denarja, ni nadaljeval in izvršil na slovstvenem polju pričetege dela.

Zahvala.

Vsem, kateri so mi prijazno čestitali, da sem z milostjo božjo štirideset let svoje duhovske službe srečno dovršil, izrekam svojo presrečno zahvalo.

Stari trg pri Slovenjem gradci, 30. julija 1884.

Davorin Terstenjak,
župnik.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje in sol“ daje ravno tako uspešno kakor ceneno sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah itd. Cena steklenici z navodom 80 kr. Vsak dan razpošilja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 9 (690—7)

Javne dražbe.

30. julija: 1. eks. držb. pos. Josipa Križana iz Metlike, 1160 gld., v Metliki. Relic. pos. Ane Ogulin iz Hriba, 1887 gld., v Metliki. 3. eks. držb. pos. Marka Kam-biča v Metliki. 3. eks. držb. pos. Josipa Hočevarja iz Bre-zovice, v Novemestu. 1. eks. držb. pos. Jerneja Blaziča iz Starega trga, 1640 gld., v Ložu. 1. eks. držb. pos. Janeza Zalarja iz Rudolfovega, 1179 gld., v Ložu. 1. eks. držb. pos. Janeza Hitija iz Nove vasi, 80 gld., v Ložu. 3. eks. držb. pos. Valentina Zadnika iz Nemške vasi, 960 gld., v Ložu. 2. eks. držb. pos. Janeza Kobeta iz Gorenje težke vode v Novemestu. 2. eks. držb. pos. Janeza Premrova iz Stran, v Senožečah. 3. eks. držb. pos. Josipa Gostin-čarja iz Velč 2060 gld., v Ljubljani. 1. eks. držb. pos. Jurij Verderberja iz Handlerna, 420 gld., v Kočevji. 1. eks. držb. pos. Janeza Laknerja iz Kočevja, 255 gld., v Kočevji.

1. avgusta: 3. eks. držb. pos. Mihe Kluna, v Senožečah. 1. eks. držb. pos. Franca Staverja iz Zagorja, 8830 gld., v Il. Bistrici. 1. eks. držb. pos. Janeza Tomica iz Knežaka, 2350 gld., v Il. Bistrici. 3. eks. držb. pos. Ja-neza Staverja iz Šilerjevega tabra, v Il. Bistrici.

Tujci:

dne 28. julija.

Evropa: Sirola iz Reke. — Vitez plem. Fridrich in Retter iz Gradca.

Pri Slonu: Hobert z Dunaja. — Dittmar iz Bero-lina. — Schweiger z Dunaja.

Pri Malici: Auerschitz z Dunaja. — Gattorno iz Trsta. — Kessner z Dunaja. — Firbaš iz Gradca. — Ples-kott iz Trsta.

Pri avstrijskem cesarji: Ruček in Zusser z Dunaja. — Weiss iz Celja.

Pri južnem kolodvoru: Zanati iz Trsta. — Pajer iz Gradca.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. julija	7. zjutraj	735.08 mm.	+13.6°C	sl. vzh.	obl.	2.80 mm.
	2. pop.	734.02 mm.	+20.4°C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	735.12 mm.	+14.2°C	sl. sszh.	dež.	dežja.

Srednja temperatura +16.1°, za 3.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 29. julija t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna ren a	80 gld.	95	kr
Srebrna renta	81	75	
Zlata ren	103	35	
5% marena renta	96	15	
Akcije narodne banke	860		
Kreditne akcije	311	70	
London	121	65	
Srebro			
Napol.	9	66 1/2	
C. kr. cekini	8	74	
Nemške marke	59	55	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169	
4% avstr. zlata renta. davka prosta	103	30	
Ogrska zlata renta 6%	122	15	
" " papirna renta 5%	92	05	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	89		
Dunava reg. srečke 5%	104	50	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115	25	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	121	20	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	108	50	
Kreditne srečke	105	75	
Rudolfove srečke	176	25	
" " "	10	19	
Akcije anglo-avstr. banke	120	110	60
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	213	50	

JOŽEF MIŠIČ,

puškar

(474—1)

v Borovljah (Ferlach, Kärnten),

naznanja vsem lovecem in strelcem po Slovenskem,

da izdeluje in prodaja vsakovrstne

puške,

vse dobro poskušene, po nizkih cenah.

Velika partija 1 (788—52) ostankov sukna

(po 3—4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po pošt-nem povzetju, ostanek po 5 g.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati. Uzorci proti pošiljavi marke za 10 kr.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Deželna

Rogaška
slatina.

„Tempeljski vrelec“.

Strežaj (Commis),

dober prodajalec, vsprejme se pri (460—2)

A. Cvenkelj-i v Sevnici (Lichtenwald).

M. MATLAŠIČ

v Kranji

priporoča svojo veliko zalogo

porcelana, glažerije, šipe za okna,
zlate rome in več družega blaga

na debelo in drobno po najnižji ceni in pošt-ni
postrežbi. (466—2)

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 30. dan julija.

Parnik „Britannia“, 4200 „ — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

V BRAZILJO — SANTOS itd.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, odhod v 20. dan avgusta.

Pasaža — Vmesni krov 80 gld.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenal e Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na Emilliano d' Ant. Poglayen, generalni agent. (444—13)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bo-lezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdelo sapo, napihne-nje, kislo podiranje, šil-panje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pčeno in slez, zoper zlatenico, grus tu bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodec), zoper krč v že-lodci, preobloženje že-lodec z jedjo ali pljajo, drve, zoper bolezn na vra-nici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajske cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gori: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmied. V Kranj: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Škofjei Loki: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš iz-delek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtišene be-sede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske ma-tere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sod-nijsko spravljen varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim zname-njem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki ne-majo teh znakov istinitosti, naj se zavžejo kot po-narejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj na-znani, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148—150)

Uspešni lek za želočne bolezni.
Z vinom mešana prijetna hla-dilna pijača. (142—10)

Dobiva se pri g. Mih. Kastner-jé, kakor tudi pri gg.: Josipu Fabian-u, C. C. Holzer-jé, Peter Lassnik-u, J. Luckmann-u, Jan. Perdan-u, Jos. Schläffer-jé, Schuss-nigg-u & Weber-jé, Josipu Terdini v Ljubljani.